

Xalet de Gaietà Tarruell I

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Avinguda de Tarruell, número 29
Emplaçament La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.443733696175
Longitud: 2.0726873764213
UTM Est (X): 422537
UTM Nord (Y): 4588432

Classificació

Número de fitxa 08205 - 458
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Neoclàssic Eclecticisme
Segle XX
Any 1928
Autoria de l'element: Josep Graner Prat
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa B-135.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 2685401DF2828F0001PF
Fitxes associades:
[Xalet de Gaietà Tarruell IV](#)
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)

Data de registre de la fitxa: dv., 01/12/2023 - 10:37
Autoria de la darrera revisió: Claudia Arruga. Comissió d'Història de la Floresta // Oficina de Patrimoni Cultural
Data de la darrera revisió: dc., 21/01/2026 - 14:27

Descripció

Xalet d'estil eclèctic amb elements classicistes projectat el 1928. És de planta rectangular amb teulada a quatre vessants, i consta de planta baixa i dues plantes semisoterrànies que s'adapten a la topografia del terreny.

La planta baixa es caracteritza per un gran pòrtic de planta quadrada, sustentat amb dobles columnes dòriques i rematat amb merlets curvilinis que gairebé ocupa tota la façana. Sota el pòrtic, la porta d'entrada amb arc carpanell, és a l'esquerra, i a la dreta hi ha un finestral. El parament és arrebossat i els angles es remarquen imitant carreus. El coronament és un ràfec amb caps de biga motllurats.

La tanca de la finca és una balustrada classicista feta amb peces de morter modelat, element característic a la majoria de les obres realitzades per Cayetano Tarruell en aquesta zona de la Floresta.

Aquest xalet és bessó del que hi ha a l'avinguda de Tarruell número 33 (xalet de Gaietà Tarruell IV), però amb les reformes realitzades amb posterioritat n'ha resultat un edifici amb algunes característiques diferenciades.

Història

El dia 11 d'octubre de 1928, Tarruell va demanar llicència d'obres per construir aquest xalet. El projecte era de Josep Graner Prat. El permís va ser concedit el 5 de novembre del mateix any per la Comissió Municipal Permanent. Aquest xalet era bessó del que hi ha a l'avinguda de Tarruell número 33 (xalet de Gaietà Tarruell IV).

Josep Graner Prat va ser mestre d'obres i arquitecte del període modernista. Va ser el mestre d'obres de l'Ajuntament de Montcada i Reixac. Va fer les cases de Leandre Vidal, al carrer Fraternitat, al barri de Gràcia de Barcelona, i la casa Fajol o de la Papallona, al carrer Llançà número 20, també de Barcelona.

Cayetano Tarruell i Forgues (1871-1956), natural de Cervera, constructor i empresari, després de fer fortuna a l'Havana, Cuba, en el sector de la construcció, torna a Barcelona on realitza una sèrie d'inversions entre les quals destaquen les promocions immobiliàries a la incipient Colònia la Floresta Pearson dels anys 20 i 30. Tarruell, de la mà d'importants arquitectes de l'època, és el responsable de la urbanització de tot un sector del barri de la Floresta conegut com a Colònia Tarruell.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar

Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta).

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

